

ЧУЖДОЕЗИК

Училището в дати

1822 г. - Отец Зотик създава първото в Габрово училище.

1827 г. - Отец Герасим създава ново килийно училище.

1835 г. - Училището на отец Герасим става община.

1856 г. - Стефан Горски от Елена Въвежда взаимоучителната метода.

1859 г. - Иван Мачилов създава първото мъжко класно училище.

1865 г. - Радко Радославов посна класното училище.

1872-1877 г. - Главен учител е Сава Сирманов от Габрово.

1873 г. - Училището става трикласно.

1874 г. - Училището става четирикласно.

1875-1878 г. - Училището е петокласно.

1878-1882 г. - Училището съществува като четирикласно.

1882-1883 г. - Главен учител е Цончо Бонев от Яковец.

1883-1887 г. - Главен учител е Панайот Григоров от Г. Оряховица. Училището отново е петокласно.

1887-1892 г. - Главни учители са били Т. Георгиев, А. Беров, П. Петрушев.

1888-1889 г. - Пяти клас е закрит.

1891-1892 г. - За главен учител отново бил назначен Цончо Бонев.

1892-1893 г. - Възстановен е пети клас, директор е Цончо Бонев.

1894 г. - За директор отново е назначен Петър Петрушев.

1894-1895 г. - Училището се нарича Петокласно и Педагогическо.

1895-1896 г. - Училището е Горнооряховско петокласно педагогическо.

1896-1897 г. - За Директор е назначен Ст. Стрезов от Копривщица.

1897-1912 г. - Училището е третокласно.

1897-1904 г. - Начело на училището се слагат няколко директори: Т. Славчев, Н. Стоянов, П. Петрушев, Голосманов и А. Беров.

Издание на СОУ "Георги Измирлиев"

Април 2016

157 години Гимназията дава най-доброто образование

Преди 157 години в будното еснафско селище Горна Оряховица бликва извор на просвета и култура – създадено е първото в града чисто българско мъжко класно училище, което е едно от първите след Габровското и Пловдивското. Негов основател е Иван Николов Момчилов, а годината е 1859. През всичките тези 157 години училището е било трикласно, съществувало е като смесена гимназия, като средно училище с педагогически профил, като мъжка и женска гимназия, като политехническа гимназия, преобразувана в Единно средно политехническо училище и като СОУ „Георги Измирлиев“ е от 1996 г.

Има нещо величаво и свещено в благородното дело да работиш и учиш в училище, да вградиш в него мечтите си, да му въдъхнеш неповторим дух, а всичко това да превърнеш в традиция и най-трудното – с любов да го предадеш на поколенията да го развиват и пазят, да продължат дело то. Такова благородно дело е нашето училище, което обединява през годините много хора - учители, ученици, техните родители, служители, общественици. Обединява ни с онова нещо – позитивно и съзидателно, което е невидимо за очите и се пази и носи само в сърцето.

СОУ „Георги Измирлиев“ предоставя на младите хора избор за обучение по два профила - Чуждоезиков и Природоматематически. 95% от нашите ученици постъпват във висшите учебни заведения.

В нашето училище учат 865 ученици, обучавани и възпитавани от 62 високо квалифицирани учители и възпитатели и обгрижвани от 16 служители на училището. Открихме учебната годи-

ностите на всяко дете, училище, в което сигурността на децата ни е приоритет за нас.

Това, което е изградено дотук не само, че трябва да бъде съхранено, а и постоянно да се модернизира и да е в крак с времето. Днес ние откриваме лаборатория по природни науки, едно чудесно и много необходимо бижу, с което ще подпомогнем обучението на учениците от Природоматематическия профил, в които участвате. Бъдете здрави, бъдете горди, че сте ученици на СОУ „Георги Измирлиев“!

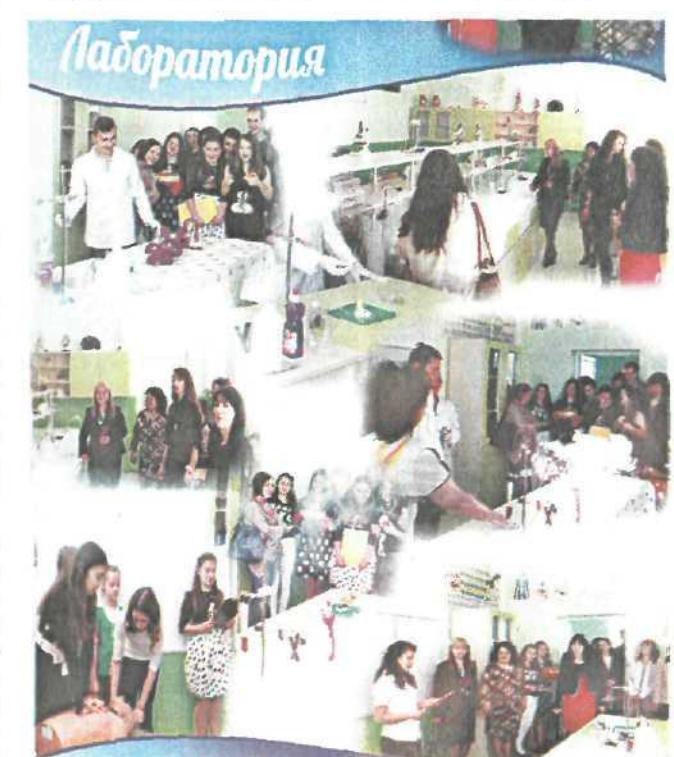
Уважаеми родители, в този празничен ден се обръщам към Вас, за да изразя признателността си за подкрепата и помощта, която ни оказвате, за да постигаме целите си и вашите деца да успяват!

Уважаеми колеги, в днешния празничен ден Ви поздравявам за положенията трудни граници за нашите ученици, за вашите умения да ги мотивирате, да предизвиквате в тях ежедневно любознателността им и стремежа им към повисоки знания. Благодаря Ви за инициативността и за любовта, която проявявате в работата си!

Желаам на всички ученици, учители и служители здраве, вдъхновение и сили, за да можем всички заедно да преодоляваме трудностите и предизвикателствата, които са пред нас!

Да работим упорито и отговорно за издигане на репутацията на училището ни!

Криси АВРАМОВА,
директорка
СОУ „Георги Измирлиев“

Училището в дати

1904-1915 г. - За директор е назначен Петко Чуканов от с. Шилковци.

7.09.1910 г. - По предложение на учителя Младен Младенов с протоколно решение №4 за патрон на училището е определен Георги Изворицев.

1912-1913 г. - Училището е Общинска непълна смесена гимназия.

1915-1916 г. - Директор е д-р Б. Шанов от Габрово.

1918-1923 г. - За директор отново е възстановен Петко Чуканов.

1922-1923 г. - Училището е Административно смесено практическо училище.

1923-1926 г. - Директор е Ст. Стамелов от Яковец. Училището е Общинска непълна гимназия.

1926-1929 г. - За директор отново е възстановен Петко Чуканов, заменен от Ст. Стамелов.

1929-1934 г. - Директор е Агаки Попов. Гимназията е закрита.

1931 г. - За празник на училището е определена дата 28 май 1934 година. Училището е смесено реално, с директор Иван Стратев.

1937 г. - Училището е смесена гимназия, с директор Ив. Лалбинов.

1942 г. - Гимназията се разделя на Девическа и Мъжка.

1945 г. - Открита е новата сграда (сегашният стар корпус).

1950-1957 г. - Израждат се две единни смесени училища с директори Генчо Заяков и Дачо Димитров.

1957-1958 г. - Девет гимназии са възстановени със същите директори.

1959-1974 г. - Девет гимназии се обединяват в СПУ с директор Г. Заяков.

1960 г. - Патронен празник на училището става 21 април - рожденият ден на Георги Изворицев.

1974-1980 г. - Училището се нарича ГСПУ "Г. Изворицев", директор е Емил Попов. 1981 г. Открити са новите учебни корпуси и салони.

1980-1992 г. - Училището става ГСПУ "Г. Изворицев", директор е Емил Попов.

1992-1996 г. - Училището е ГСОУ "Г. Изворицев", директор е Ст. Кунчев.

1996-1997 г. - Директор е Тодорка Павлова.

1997-2000 г. - Директор е Марияна Панчалеева.

2000-2001 г. - Директор е Тодорка Павлова.

2002-2015 г. - Директор е Светла Драганова.

2015 г. до сега - Директор е Криси Абрамова.

В момента училището е Средно общеобразователно училище "Георги Изворицев". В него учат над 860 ученици и работят 78 учители и служители.

Внимание! Внимание! Влакът „Възраждане“ тръгва от трети коловоз. Който иска да стане част от пътуването през Вазовата България, да заповядва, но по-бързо, никой няма да го чака. Времето лети!... Последна спирка гара Горна Оряховица...

Преди минути влакът спря за последно преди голямото пътешествие. На опашката за качване са се наредили всички ценности на нацията – националният език, националното пространство, националният идеал, националната история, националният пантеон на героите. За тях са отредени няколко вагона от зона „Минало“. В опашката следват новите представители на социалната справедливост, съпричастността и хуманизма. Тук са и Различният прочит на текстовете, Ученето на чуждите езици, Унищожаването на природата, Забравата на историята и много други членове на западното ни време, които ще бъдат настанени във вагоните от зона „Съвремие“. Празна обаче остава зона „Бъдеще“,

за която все още никой не си е купил билет. Аvie, уважаеми гости, може да се настаните удобно в зона „Наблюдатели“, за да се насладите възможно най-много на предстоящата разходка.

Внимание! Влакът тръгва!

Хармонията с природата осигурява спокойствие не само за човека, но и за неговия дух. Море, „планини гиганти“, низини, равнини, реки – всичко това не е ли на една земя – България, не е ли с еднаква пречиста, прераждща, докосваща до съвършенство сила? Несъмнено затова е необходимо да се помни и пази богатството на държавата.

Доколко обаче днес се придържаме към това? Непрекъснато организираните кампании за почистване на „любимите ни места“ правят ли ни по-ответорни към България? Правят ли я на-

истина скъпа за нас? Или всичко е една показност, която не може да се мери със словесната Вазова защита и почит... Много от националните паркове и резервати, различни природни забележителности стават жертви на вандалски прояви, които унищожават не само природата, но и историческите ни ценности. Ярък пример за подобна постынка е разрушаването на скалните рисунки в пещера „Магурата“ – една от малкото в цяла Европа с подобно наследство. Но... вече загубило целостта, стойността и красотата си. Вие чухтели затова? Разбира се, че да. В медиите печелят дори от лошите новини. Положителното тук е то, че става дума за българ-

ското (макар и разрушено).

Всяка година десетки българи посещават туристически дестинации извън границите на България. Несъмнено си струва да се качиш на Айфеловата кула, да вървиш по Великата китайска стена, да видиш Египетските пирамиди или пък Колизеума в Рим, да караш сърф във водите на Тихия океан край някой хавайски остров. Някой от вас, наблюдатели, ходил ли е на тези прекрасни места? Ами, да, разбира се. Как няма да сте ходили. Ама, че въпроси задавам. А не смятате ли, че да влезеш в къщата на Левски, Ботев, Дебелянов, да изкачиш върхът Мусала, да си направиш разходка по Ропотамо или да си

рамо до рамо с Белоградчишките скали също си заслужава? Определено се замислихте. Пожелавам ви от все сърце следващите ви пътувания да са по същото толкова български дестинации, по каквато се движим в момента. Следвайте думите на Алекс Константинов: „Опознай родината, за да я обикновено естествено изглежда да посещаваме на първо място родните паметници, да сме част от родния културен живот, а след това да се запознаем с природното и културно наследство на света.“

Друга подобна разходка ще осъществим след 50 години. Да, толкова много... За да видим докъде е стигнал „напредъкът“ на България в Новото време. Довиждане.

Диляна Димитрова
Тончева, 12 „б“ клас

Вазовата България

Бунтовният април-1876
Писмо до смелите Априлици

Бунтовници, силни и смели,
свободата дарихте.
И от вековни мъки народа спасихте.
В тежък бой жертвите паднаха
и за нашето бъдеще живота си дадохте.
Прежалихте богатство, любими и деца,
втурнахте се към смъртта с оръжие в ръка.
Вдигнахте остри саби на върха,
борехте се всички да видим деня.
Колко мислите, е цената на свободата?
За някои дар, за други - отплата.
А колко струва кръвта пролята,
отнела живота на бащи и братя?
Знамето още бурно се вее,
изедници душмански да отвее.
Любов и респект заслужавате,
за свободата живота си дадохте.
Думите са малко сега,
за да опишем благодарността.
Щастливи се гордеем
с наша свобода и вашите дела.
Бунтовници – силни и смели, свобода ни
дарихте.
И от робските мъки всички спасихте.

Миа Иванова Момъкова,
9 "б" клас

Лицата на успеха

През месец март Регионалният инспекторат по образование и Регионална библиотека „П. Славейков“ - В. Търново обявиха конкурс за детско-юношескотворчества в областта литература и изобразително изкуство под наслов „Моят роден град“ на тема „Бунтовният април - 1876“. В него съжаление и ентузиазъм се включиха учениците от шести и девети клас под ръководството на награда на Венета Иванова, учител по български езици и литература.

На 18 март в Регионалната народна библиотека тържествено бяха връчени наградите на класиралите се участници. В областта поезия първата награда за стихотворение получиха учениците Дейвид Попов от 6 „а“ клас и Миа Момъкова от 9 „б“ клас, автора награда за разказ получи Миа Николова от 6 „а“ клас. Със специалната награда за най-добър разказ бе удостоена ученичката Мирела Радева от 9 „б“ клас.

Бунтовният април

мъжествотой. Отвори витрината до полиците и извади една дървена кутий-

ка. Подаде я на Грънчарова, а тя съмъкна сабята.

- Елена, това е дар от

мен за Вас. Вие ме изумихте с храбростта и гордостта Си. Затова Ви оставям тоя пръстен, впечатлен от силата, която носите у себе си.

Напрежението в атмосферата изчезна. Появи се чувството на безкрайна хармония. Грънчарова не продума. Беше учудена от случващото се.

- Но искам да направя още нещо за Вас. Ще изпратя две роти редовна войска, която да защитава вас и града ви.

Пашата прибра сабята си и излезе от стаята. Паша Писарева прегърна Елена и й каза:

- Народът ще те запомни с делата ти на смела и воинствена жена, която не позволява на България да се предаде.

Отъс от разказа на
Мирела Радева,
9 „б“ клас
„Бунтовният април -
1876“

За трета поредна година Симеон Емилов Григоров от 10 „б“ клас се класира за заключителния етап на Националната олимпиада по биология и здравнообразование.

Тази година Симеон зае първо място в областта в неговата възрастова група и беше един от петимата, стигнали до заключителния етап.

За постигнатите резултати бенаграден със стипендия на името на Георги Измирлиев, получай патронния празник на училището.

Кой народ няма традиции? Имали народ, който да не твърди, че има богата история, изключителна култура? Да, днес всички са със завидно самочувствие...

Но ние сме от тези народи, чиято сила, чието величие се родили от страданието. Манталитетът, над който градим, е една солидна основа, предлагаща възможност за развитие в различни сфери. Мотивацията, като причина за напредък, ни е вродена, наследена е от предците ни. Нито умствено, нито физически някоя сме отстъпвали на останалите народи, дори често сме се налагали над тях. България – една малка държава, доказала се с годините, нерядко мразена от другите заради достойността на народа. Това е нашата родина, това сме ние, българите.

Имайки предвид философията на модернистичния свят, в който живеем, където всеки приказва за развиваща се форма на мултикултурализъм във всички държави и смесването на обществата, с цел си позволих да обобщя ценностите, които притежаваме. Подобни твърдения са като непреодолима зараза, която бавно превзема света, създава грешни представи за случващото се и често променя мисленето. Очевидно тази „епидемия“ е достигнала и нашата България, поставяйки бъдещето ѝ под въпрос.

Прието е като модерна тенденция сред подрастващите като мен, на които им предстои да кандидатстват

Поколенията трябва да знайт, поколенията са длъжни да помнят

**Но...стигам итая
награда-
да каже нявга
народът:
умря, сиромах,
заправда,
за правда и свобода...**
Христо Ботев

Загинал в името на отечеството си... И колко още! Столици, хиляди...

Помниши ги, народе? Помниши страшния Батак, окървавен с 5000 избити български души?! Знаеш ли как живи нашият братя и сестри са горели?

Оценяваме ли делото на тези хора днес?

Встихотворения и песни възпоменаваме Батак. В Иван-Вазовата творба чуваме разказа на едно дете. Разказ за мъката, която е понесъл българският народ:

**Ти Батак не си чул, а
аз съм оттам:
помня го клането и
страшното време.
Бях медевет братя,
а останах сам.**

Ако ти разкажа,
страх ще те съзeme.

Когато го изклаха,

**чино, аз видях...
Стопорги сечеха, ей
тъй... надръвника;**

Турците отнемат не са-
мо свободата на България,
носе опитват да нилишат и
от език, вяра, култура. За-
личаване! В това време на
поробени ценности и идеа-
ли малцина имат смелостта
да се вдигнат на въстание
срещу несправедливостта. Малко са хората
като Ботев, Левски и Паисий...

Тяхното дело, което няма да бъде забравено, ще служи за пример на целия български народ. Сега и в бъдеще! Страхът упоробените българи винаги се е промъквал във върхата им. Страх, породен от турците, от техните действия, от безизходицата...

Ще ви отведа в далечната 1876 година, 25 април. Известие от Старосело. Началото на страховете. Бashiбозуците идват. Книгата, в която прочетох това, се казва „Спомени за страшната пролет през 1876 година“. Бashiбозуците влизат в селото и търсят оръжията на българите, защото се боят от въстанието

им... Претърсват всички къщи и дворове... Заплашват населението със смърт.

Това е самоначалото... Най-големият и жесток белег, който нанасят върху българския народ, е това, което се случва в църквата „Света Неделя“ в Батак.

Тази църква е свързана с Априлското въстание. В хода му се оказва последната крепост на разбунтувалите се жители на Батак, чийто ясен отпор довежда до жестокото клане.

В черквата са заклани и избити от турските бashiбозуци 2000 българи – жени, деца, мъже и старци!

**Храмът беше пълен
сдеца и невести,
Състаници бодри и
бащи злочести,
които борбата в тез
зидовесбра.
Участта си съсякой
вече я разбра.
Врагът от тридена
наоколо храма
гърмеше отчаян.**

Най-трагичното в борбата им за живот е може

би това - как майките копят с ръцете си земята, за да намерят вода за децата си. Османците продължават с опитите си да влязат в църквата. Те я подпалват – без жалост, без съчувствие и милост!

Няма как да не нося омразата във върху сърцето си и гняв във върху сърцето си. Не мога да се примиря с жестоката истина за старите времена. Колкото повече чета за миналото, толкова по-силно усещам морето от кръв и мъка, в което моите прарадеди са успели да съхранят своята вяра, своя език, своя род.

Исъм благодарна!

Всяка година на 3 март смоето семейство ходяна върху Шипка. Последния път вървяхме 20 километра. Чувството беше уникално! Хиляди българи бяха там! Това ми даде надежда, че България не си е отишла и че ще пребъде. Гордея се, че сме успели през петте века робство да се съхраним. Гордея се, че съм БЪЛГАРКА!

Виолета Баждарова
9 "а" клас

Аз ще уча и ще успея в България

във висше учебно заведение, да продължат своето образование в чужбина с определението, че поради моментния упадък на нашата родина – бъдеще в нея няма място. За съжаление, родителите също имат огромна вина за случващото се. Недопустимо е едно българско дете да „зре“ с нагласата, че като порасне, ще му се наложи да напусне своята родина. Подобни недостатъци във възпитанието през пър-

вите осъзнани години на детството постепенно променят нагласата, променят виждането на младите хора за родното. Нима е нужно те да знаят нещо за предците си, след като са наясно, че ще живеят другаде?! На всеки е известно, че народ без памет за миналото не би могъл да има и бъдеще, нали?

Та точно поради тази осъзната причина аз ще остана, ще уча и ще успея в моята България! Въпреки не-

ясното значение на думата „успех“, лично бих я определи като работа за отечеството. Независимо под каква форма, подобно занимание, което допринася за общото благо на народа, говори много за това, което се намира във върхата им. Аз познавам нашата история и продължавам да търся, че българският дух е несломим, че сме способни да виждаме с това, което е вътре в нас. В днешно време ние се борим със себе си,

невидима борба... Трябва ли да бъде битка на наличното срещу общото?

Само си представете колко грозно би било българските деца да не знаят родния си език! Колко българчета днес се раждат по чужди земи и никога няма да посетят изледняващата от картата България! Да не знаят кои са народните будители, царете ни, апостолите, създателите на славянската азбука.. Да ги е срам и страх да се нарекат българчета, защото ще се отнесат с тях като аутсайдери, като нечовечи.. Представете си! Недопустимо е! Не трябва да позволяваме това да се случва, защото нашите родители ще си отидат, а на тяхно място кой ще дойде?

Бихте казали, че като представител на все още младите и неопитните аз не съм наясно с обстоятелствата. Знам, това е единственото нещо, което е възможно да изречете в защита на Вашата теза: „Занимавай да учиш в чужбина, тук нямаш бъдеще!“ Дали е така или не, не смятам да споря.

От малък изучавам английски език, от ранни години съм подготвен да излетя за чужбина, далеч от тук. Неразбиращ, излизаш от детството си още, бях там и работех за валута в паунди. Бях сам и беше страшно... Едва на шестнадесет години, а изкарвах пари, живеех сред хората от напредналите страни, живеех като тях. Върнах се, все още неразбиращ какво се

В общия конкурс „На април бунтовни – слава и поклон“ достойно са представиха учениците от X „б“ клас. Снежана Гашевска е класирана на първо място за реферат на тема: „Жените в Априлското въстание“. Първо място за есе получава Виктория Христова, а на второ място са класирани Ина Сашкова и Аделена Костадинова.

беше случило. Година по-късно отново бях там. Вече знаех каквото очаквам, знаех какъв избор ми предстои. Видях и разбрах достатъчно.

Хора, повярвайте, грозно е там. Когато си настражни, материалното губи своята стойност. Да си с цветна душа сред хора, „изработени“ от пепел, никак не е лесно. Може би късметът беше с мен и така в тръбовало да стане, за да осъзная къде искам да живея. Българският народ все още не е изгубил своя цвят. Бялото, зеленото и червено все още личат в очите ни. Нека не ги губим. „Народната работа е над всичко“. Запомнил съм тези думи на Васил Левски. Дори и в 21 век те са моят мотив да остана тук. Да уча и да специализирам в тази професия би било безценно, несравнимо с каквото и да е друго материално постижение.

Мъдрите хора са казали, че от опит не боли. Не е било напразно да отида и да видя как живеят другите по света. Едно е важно – да не забравяме своите корени, да учим за стъблото – основата, над която ще градим, и със знание да поливаме това вечно дърво, което сме запазили до ден днешен. Всичко това в името на листата и на цвета, който ще дойде след това, след нас. Защото в тях се крият „плодът“, знанието и бъдещото развитие. Всеки е важен, всеки може да допринесе за малката ни България. Нека я запазим. Нека успеем в нея!

Димитър Стефанов
Грозев, 12 „б“ клас

Училище за шампиони

Аделина Момъкова е най-добрата състезателка на клуба по борба "Локомотив" и вече има две републикански титли за момичета.

Последната си титла от Държавното първенство тя спечели само преди три седмици в Сливен.

Даниел Кожухаров от 12 "а" клас заема първо място в Лекоатлетическия шосеен пробег – мемориал „Димитър Велиславов Димитров – МИКИ“

Ученици на СОУ "Георги Изворлиев" също така постигат успехи и като състезатели на клубовете по футбол, хандбал, баскетбол.

УЧЕНИЦА – ЕВРОПЕЙСКА

2

3

2

2

Прием 2016

Гимназията – правилният път

Прием 2016

Качествено образование в отлични условия

Шестгодично обучение по гимназийски предмети и състезателни упражнения между членовете на екипа на Гимназията по борба "Георги Изворлиев".
Най-новите и модерният фитнес зала и спортни обекти са функционират на базата на спортивния комплекс на Училището.
Гимназийният проект "Бъдещи кадети" е получил компютърно обучение в 4 хол и спортивни залы за ученическо слот.

Благотворителни конкурси на учащите от 1-4 курс по проект "Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси на учащите по СФИТ

и състезания с 20 000 тока награди и призователни

документи и награди от всички 20 изпълнители

и партньори на проекта.

Софтуерни конкурси по информатика и

изкуствено интелектуални технологии

и компютърни науки.

Софтуерни конкурси по химия и

биология на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и

физика на учащите от 1-4 курс по проект

"Бъдещи кадети".

Софтуерни конкурси по

математика и